

Lekcja 13

27 września

PRZYBYTEK

Tekst przewodni: Wj 40,34.38.

Zakres studium: Wj 35,1-40,38.

Część I: Przegląd

Wprowadzenie

Zanim Izraelici rozpoczęli pracę związaną ze skonstruowaniem przybytku, otrzymali szczególne nauczanie i przypomnienie dotyczące świętowania soboty (Wj 35,1-3). Nawet podczas pracy związanej ze świątynią mieli szanować i świętować dzień „całkowitego odpoczynku dla Pana” (Wj 35,2). Bóg dał Mojżeszowi plan przybytku wraz z instrukcjami, z czego i jak należy go skonstruować (Wj 25-31). Wreszcie nadszedł czas, by przystąpić do pracy. Wszystkie potrzebne materiały zostały zebrane (Wj 35,4-29; 36,4-7), następnie rzemieślnicy (w tym także kobiety, zob. Wj 35,25-26) kierowani przez Ducha Bożego rozpoczęli pracę z rękami i z artystycznym (Wj 35,30-36,4), tworząc kolejne elementy przybytku i jego wyposażenia. Wliczając szaty kapłańskie, pracę nad przygotowaniem przybytku można podzielić na dziesięć części:

- przybytek (Wj 36,8-38),
- Skrzynia Przymierza (Wj 37,1-9),
- stół (Wj 37,10-16),
- świecznik (Wj 37,17-24),
- ołtarz kadzidlany (Wj 37,25-28),
- oliwa do namaszczenia i kadzidło (Wj 37,29),
- ołtarz ofiar palonych (Wj 38,1-7),
- umywalnia (Wj 38,8),
- dziedziniec (Wj 38,9-20),
- szaty kapłańskie, efod, napierśnik i inne elementy stroju kapłanów (Wj 39,1-31).

W Wj 38,21-31 wymienione są zasadnicze materiały (ponad tona złota, ok. 3,75 ton srebra i ok. 2,5 tony brązu). Mojżesz nadzorował pracę przy konstrukcji przybytku i przekonał się, że została wykonana, „jak nakazał Pan Mojżeszowi” (to wyrażenie jest powtórzone trzykrotnie, by podkreślić dokładność i posłuszeństwo; Wj 39,32.42-43). Mojżesz był bardzo zadowolony z wykonanej pracy i błogosławił pracowników (Wj 39,43b).

Następnie przybytek miał zostać wzniesiony pierwszego dnia pierwszego miesiąca zgodnie z Bożym nakazem (Wj 40,1-2), co znaczy, że został wzniesiony niemal rok po wyjściu Izraelitów z Egiptu (Wj 12,2.6; 40,17). Kiedy wielki namiot był gotowy, poszczególne elementy zostały umieszczone wewnątrz, począwszy od miejsca najświętszego, aż po dziedziniec. Poszczególne przedziały świątyni były oddzielone od siebie zasłonami (trzy różne zasłony zostały wymienione w Wj 40,3.5.8 i raz jeszcze w Wj 40,21.28.33).

Część II: Komentarz

Obecność Boga

Obecność Boga jest wszystkim dla wierzących. Jego imię - „Jestem, który jestem” albo „Będę, który będę” - znaczy, że jest On wiecznym, wszechobecnym Bogiem. Kiedy Bóg osobiście wyjaśnił znaczenie swojego imienia, podkreślił właśnie swoją obecność (Wj 3,13-15).

Zasadniczym tematem tej części *Księgi Wyjścia* dotyczącej przybytku jest obecność Boga. Pan polecił Izraelitom zbudować przybytek, gdyż pragnął widzialnie przebywać wśród swojego ludu, zamieszkać wśród Izraelitów w samym centrum ich obozu. Bóg pragnął być blisko nich, aby widzieli widzialny przejaw Jego chwały. Izraelici byli prowadzeni przez Boga, którego obecność była widoczna w formie słupa obłoku w dzień i słupa ognia w nocy. Kiedy obłok unosił się znad przybytku, Izraelici wyruszyli w drogę (Wj 40,36-38). Gdyby Bóg opuścił Izraelitów, byłiby skazani na klęskę, upadek i śmierć.

Kulminacyjnym punktem konstruowania przybytku było to, że „chwała Pana napęłniła przybytek” (co jest zaznaczone dwukrotnie dla podkreślenia; Wj 40,34-35), co oznaczało, że obłok wypełnił wnętrze przybytku jako widzialny znak obecności Boga. Wypełnienie przybytku chwałą Bożą jest stosowną kulminacją i podsumowaniem *Księgi Wyjścia* (Wj 40,34-35). Miało to pomóc ludziom pamiętać o obecności Boga w ich życiu.

Bóg wcześniej zaznaczył swoją obecność w Egipcie (Wj 8,20-23). Wyprowadził Izraelitów z Egiptu (Wj 12,51) i uratował ich przeprowadzając ich przez Morze Czerwone (Wj 14,30-31). Pan dostarczył im manny (Wj 16,14-15), a przez sobotę uczył ich, że jest ich Stwórcą czuwającym nad nimi. Sobota to znak, że Bóg jest z nami (Rdz 2,2-3) i obiecuje swojemu ludowi, że będzie wszędzie tam, gdzie Jego imię jest pamiętane (Wj 20,24). Zbawcza obecność Boga jest kierującą obecnością, gdyż przez rozmaite interwencje Bóg pomaga Izraelitom wzrastać przez Jego obecność, której towarzyszy więź i przekształcająca moc.

Napełnienie Duchem Bożym

Bóg nie tylko dostarczył plan przybytku i polecił Izraelitom skonstruować świątynię, ale także „napełnił” ich Duchem Bożym (Wj 31,3; 35,31), który uzdolnił ich do wykonania przybytku (Wj 31,1-11; 35,30-36,1). Co to znaczy być napełnionym Duchem Świętym? Tekst biblijny odpowiada wyraźnie na to pytanie: ludzie zostali napełnieni mądrością i wiedzą oraz obdarzeni umiejętnościami, zdolnościami i artystyczną biegłością, by wykonać pracę związaną z kształtowaniem metali, kamienia, drewna i tkanin podczas budowy świątyni. Nie stało się przy tym nic magicznego ani tajemniczego. Żaden duch czy moc nie opanował ludzi wbrew ich woli. Duch Święty udzielił duchowych darów, umiejętności i artystycznej biegłości, aby dzieło Boże rozwijało się dla głoszenia prawdy i rozwijania misji. W czasach Mojżesza w taki sposób przygotowani zostali Besalel, Oholiab i inni rzemieślnicy. Kiedy Duch Pański napełnia ludzi, uzdalnia ich do czynienia w Jego dziele tego, czego sami nie byłiby w stanie uczynić.

Tak dzieje się, kiedy „ogarnia” człowieka. Takie wyrażenie po raz pierwszy zostało użyte w *Biblii* w przypadku Bileama (Lb 24,2), co oznacza, że Duch Święty udzielił mu specjalnego objawienia, tak iż był on w stanie prorokować. W *Księdze Sędziów* zdanie „Duch Pański zawładnął/ogarnął/zstąpił/zaczął działać” zostało użyte siedem razy w odniesieniu do kilku sędziów [Otniel (Sdz 3,10), Gedeon (Sdz 6,34), Jefta (Sdz 11,29) i Samson (Sdz 13,24-25; 14,5-6.19; 15,14)], którzy otrzymali moc, by chronić lud Boży i pełnić dzieło Boże. Podobne znaczenie ma pojęcie ochrzczenia Duchem Świętym (Mt 3,11; Mk 1,8; Łk 3,16) i przyjęcia Ducha Świętego (Dz 2,38).

Ziemska świątynia i niebiańska świątynia

Pan nakazał Mojżeszowi wzniesienie przybytku zgodnie z wzorem (hebr. *tabnit*; Wj 25,9) czy planem (hebr. *miszpat*, dosł. „sąd”; Wj 26,30) ukazanym mu na Górze Synaj. Ten wzorzec był miniaturowym symbolicznym wyobrażeniem niebiańskiej świątyni adaptowanym do ziemskiej sytuacji i warunków, ale stanowiącym funkcjonalne wyobrażenie niebiańskiego oryginału (Hbr 8,1-2).

Ziemska świątynia nie jest kopią niebiańskiej ani co do rozmiarów, ani wyglądu. Apostoł Paweł pomaga nam zrozumieć ogromną różnicę między niebiańską świątynią a ziemską świątynią. Stwierdza on, że kapłani „służą (...) w świątyni, która jest tylko obrazem i cieniem niebieskiej” (Hbr 8,5), a tym samym stwierdza ziemską świątynia ma się do niebiańskiej tak, jak cień do rzeczywistego obiektu. Ta ilustracja jest bardzo trafna.

Porównajmy, na przykład, człowieka z jego cieniem. Cień jest tak samo realny jak człowiek, ale cień jest jedynie bardzo ograniczoną reprezentacją człowieka. Trudno dowiedzieć się czegoś więcej o naturze człowieka na podstawie obserwacji jego cieni. Kształt cienia zależy nie tylko od sylwetki człowieka, ale także pozycji Słońca. W najlepszym przypadku cień może pozwolić obserwatorowi odgadnąć, czy osoba jest mężczyzną, czy kobietą, czy jest wysoka, tęga czy szczupła, czy ma długie włosy, czy krótkie. Cień niewiele powie o wieku człowieka ani nie ukáže rysów jego twarzy. Z pewnością zaś nie powie nic o myślach, emocjach, celach, wiedzy, zawodzie, stanowisku, zamierzeniach, marzeniach, planach czy doświadczeniu człowieka. Ten przykład wystarczy, by uświadomić nam, iż powinniśmy zachować daleko idącą ostrożność i nie próbować dopasować niebiańskiej świątyni do naszego ograniczonego myślenia, wiedzy i doświadczenia.

Niebiańska świątynia jest dla nas nie do wyobrażenia ani co do rozmiarów, ani przestrzeni, ani materiałów, z których jest zbudowana. Niebiańska świątynia jest miejscem tronu Bożego, salą tronową Boga (Jr 17,12). Jest miejscem zgromadzenia i nabożeństwa przedstawicieli całego wszechświata (Iz 14,13). Jest niebiańską centralą dowodzenia, gdzie Bóg wydaje swoje wyroki (Ps 11,4-5; 18,7; 57,4; 76,9; 102,20; 123,2). Jak Bóg jest realny, tak realni są aniołowie, Niebo i niebiańska świątynia.

Rytuły ziemskiej świątyni przedstawiały bardzo ważny aspekt zbawienia, wykazując, jak Bóg zbawia ludzi i jak postępuje wobec grzechu i grzeszników. Ziemska świątynia odzwierciedla ramy planu zbawienia. Codzienna służba w świątyni oferowała grzesznikom przebaczenie i pewność zbawienia. Doroczna służba przedstawiała ostateczne rozwiązanie problemu grzechu - definitywne wykorzenie zła w sposób gwarantujący, iż nigdy więcej się ono nie odrodzi. W ten sposób świątynia wywyższała charakter Boga oparty na miłości, prawdzie i sprawiedliwości oraz oczyszczała Boga z wszelkich zarzutów objawiając wyraźnie Jego miłość. Wszystkie istoty we wszechświecie uznają chwałę, panowanie i moc Boga. On jest godny chwały wszystkich istot za Jego dobroć i sprawiedliwość. Przyjdzie dzień, kiedy każdy mieszkaniec wszechświata uczci Go w największym podziwieniu (Flp 2,9-10; Ap 15,4). Wszyscy bez wyjątku przyznają, że Bóg jest miłością.

Część III: Zastosowanie

1. Czy Bóg wskazuje wymagania lub warunki, jakie muszą zostać spełnione, zanim będziemy mogli przyjąć dar Ducha Świętego? Zwróć uwagę na stwierdzenie apostoła Piotra w jego kazaniu w dniu Pięćdziesiątnicy: „Upamiętajcie się i niechaj się każdy z was da ochrzcić w imię Jezusa Chrystusa na odpuszczenie grzechów waszych, a otrzymacie dar Ducha Świętego” (Dz 2,38). Co ta obietnica oznacza dla ciebie?

2. Wielu ludzi modli się o Ducha Świętego tak, jakby był On rzeczą, którą można posiadać. W rzeczywistości to Duch Święty ma posiadać nas i posługiwać się nami. To On przysposabia nas do służby. Pamiętaj, że każdy

wierzący otrzymał przynajmniej jeden dar duchowy do służenia innym. Jaki dar otrzymałeś od Boga? Jakich darów duchowych potrzebujesz, aby być bardziej użytecznym dla Boga, Kościoła i społeczeństwa?

3. Jak możemy pamiętać o obecności Boga w naszym życiu? Jakie postępowanie może nas pozbawiać radości, jaką niesie świadomość obecności Boga wśród nas?

4. Dlaczego ważne jest, by grzech i zło zostały usunięte z Ziemi, aby przywrócona została pierwotna harmonia? Czy bylibyśmy w stanie opanować zło, gdyby Bóg go nie usunął, ale pozwolił mu istnieć bez końca? Wyjaśnij swoją odpowiedź. Skoro zło dąży do samozniszczenia, jak długo istniałoby, gdyby Bóg nie interweniował, by je usunąć?

MATERIAŁY DLA NAUCZYCIELI

- **Przewodniki**- materiały uzupełniające treść „Lekcji biblijnych”.
- **Pytania**- propozycje przebiegu zajęć i pytań do dyskusji w szkole sobotniej.
www.adwent.pl
dział: Studium biblijne
- **Materiał do „Czasu misji”:**
<https://adwent.pl/czas-misji>

KONSULTACJE ONLINE DLA NAUCZYCIELI

- Wspólne przygotowanie do prowadzenia najbliższego studium Biblii.
- Propozycje dodatkowych zajęć.
- Odpowiedzi na pytania związane z treścią studium.
- Wspólnota, modlitwa

każdy czwartek, godz.20.00
Zoom: 856 5129 9515
Kod dostępu: Biblia